

ת"פ 19702/11 - המאשימה - מדינת ישראל, באמצעות משטרת ישראל תביעות רملה נגד ש"א

בית משפט השלום ברמלה

ת"פ 16-11-19702 משטרת ישראל תביעות- שלוחת רملה נ' ש"א (עצייר)
בפני כבוד השופט הישם ابو שחאדיה

בעניין: המאשימה - מדינת ישראל
באמצעות משטרת ישראל תביעות רملה

נגד
הנאשם - ש"א
הובא באמצעות שב"ס

הכרעת דין

כתב האישום

1. כנגד הנאשם הוגש כתב אישום אשר מיחס לו ביצוע עבירה של תקיפת עובד ציבור לפי סעיף 382(א) לחוק העונשין התשל"ז - 1977.
2. על פי עובדות כתב האישום, בתאריך 16.7.26 בשעה 05:30, או בסמוך לכך, בבית הסוהר "ניצן" במהלך ספירת אסירים, נכנס מפקד האגף נסראת מסאלחה (להלן: **נסראת**) מלאוה בסמל האגף, אסוי כיווף (להלן: **אסוי**), לתאו של הנאשם והורה לו לkind מהמייטה ולעמוד לספריה.
3. הנאשם סירב ולאחר מכן בקשנות חוזרות ונשנות שלא נענו, ניגש נסראת אל הנאשם, אחיז בכתפו והקימנו על רגלו. הנאשם בתגובה הניף את ידו הימנית והיכה באמצעותה בפניו של נסראת. כתוצאה מעשי אלה, נסראת נפל ונחבל באפו, בגבה השמאלית וכן נשברו משקפיו. לאחר מכן, נסראת התיז גז מדמייע בפניו של הנאשם ועל אף שנפל, המשיך הנאשם להשתולל וגם בעט בנסראת ולא חדל מעשיו עד אשר התעורר אסוי והרחק את הנאשם וازק אותו.

שאלת הקשרות לעמוד דין

עמוד 1

© verdicts.co.il - כל הזכויות שמורות לאתר פסק דין

4. ביום 10.1.17, הנאשם הובא לבית המשפט בפני כבוד סגן הנשיאה, השופט עמי קבו (כתוארו דאז). בית המשפט הורה על מינוי סנגור ליצג את הנאשם מטעם הסנגוריה הציבורית וכן הורה על קבלת חוות דעת פסיכיאטרית על מנת שתבחן שאלת כשירותו של הנאשם לעמוד לדין.

5. ביום 24.1.17 התקבלה חוות דעת פסיכיאטרית מטעם לשכת הפסיכיאטר המחויז ובה תיאור של הרקע הפסיכיאטרי של הנאשם. בעמוד 5 לחוות הדעת, נקבעו הדברים הבאים:

"על סמך בדיקותינו הקליניות, הסתכבות במהלך אשפוזו ולאחר עיון בחומר הרפואי פסיכיאטרי, המשפטי והמשטרתי המצוי בידינו, הגיענו למסקנות הבאות:

1. הנבדק סובל מסquizופרניה פרנוואידית כרונית, הפרעת אישיות אנטיסוציאלית והתמכרות לسمים ותרופות הרגעה.

2. בעת ביצוע העבירה המיוחסת לו כעט, לא סבל מהחרפה פסיכוטית במצבו הנפשי, היה בהפגה תרופתית חילקית. המעשה האלים כלפי עובד שב"ס, לא היה פועל יוצא של חוויותיו הפסיכוטיות, אלא בוצעה על רקע קווים אישיותו האנטי סוציאליים. התפרץ באלים אשר הופעל עליו לחץ מצד גורמי שב"ס שנועד לגרום לו לצית לנHALIM. ידע להבדיל בין טוב לרע ובין מותר לאסור ביחס למשהו, لكن אחראי לו.

3. כעט נמצא בהפגה חילקית ממחלתו. במצבו הנפשי הנוכחי, מסוגל לעקב אחר הליכי המשפט, להבין את מהות האשמה והעונש ולקבל סعد משפטי מסנגורו. לפיכך, כשיר לעמוד לדין.

4. לא זוקק להמשך אשפוז פסיכיאטרי. בעת ששחררו ממחלתו, יומלץ על המשך מעקב/טיפול פסיכיאטרי סדיר ותיננת תזכורת לגורמי שב"ס על קיום צו טיפול רפואי כפי עבור המטופל".

רצונו של הנאשם לנוהל את הגנתו בעצמו ולא סניגור

6. בדיון שהתקיים ביום 7.3.18, עורכת הדין גילתה, שמנוגנה ליצג את הנאשם מטעם הסנגוריה הציבורית במחוז מרכז, והודיעה שהנאשם נתקן את הקשר עמה. משלא חדש הקשר על ידי הנאשם עם באת כוחו, גם בהמשך, ובհיעדר קיומו של אישור מסירה כדין, בדיון שהתקיים ביום 17.4.18 הורתי על התליית ההליכים בתיק. ב-3.5.18, המאשימה הגישה בקשה לחדש ההליכים בתיק עקב לכך שהנאשם

אותר ובהחלטתי מיום 6.5.18 נעתרתי לבקשה. בדือน שהתקיים ביום 5.6.18 במעמד הנאשם ובאת כחוי, הנאשם אמר את הדברים הבאים (פרוט' מיום 5.6.18, עמ' 16, ש' 21-23):

"אני לא מעוניין להיות מיוצג על ידי העורכת דין מאחר זהה חסר תועלת. אני מתכוון ליציג את עצמי בתיק זהה, אבקש לפטר את הסגנoriaת ואני איזג את עצמי".

.7 מיד לאחר מכן, באת כוח הנאשם, מסרה את חומר החקירה לידי של הנאשם (פרוט' מיום 5.6.18 עמ' 16 ש' 29). כמו כן, הדיון נקבע לשמיית ראיות ליום 15.1.19 ועורכת הדין גלית בש והסגנoriaת הציבורית שוחררו מהמשריך צגוו של הנאשם.

.8 לפי הפסיכה, בעת שנאים מסרב להיות מיוצג על ידי סגנור מטעם הסגנoriaת הציבורית ולא משתף פעולה עם הסגנורים שמתמנים עבורי וגם לא ממנה סגנור פרטי מטעמו, כפי שהיא במרקחה שבפניי, אזי בית המשפט רשאי לנוהל את המשפט ללא "צוג", תוך הקפדה על זכויות הדינויו של הנאשם (ע"פ 740/12 מדינת ישראל נ' ברסקי [פורסם בנבו] (21.7.14) פסקאות 21-24 לפסק דין של כבוד השופט מלצר; ע"פ 8347/13 פלוני נ' מדינת ישראל [פורסם בנבו] (19.2.14) פסקה 3 להחלטתה של כבוד הרשות ליאת בנמלר).

.9 בית המשפט הקפיד על זכויות הדינויו של הנאשם בכך שהומר החקירה נמסר לו באותו היום שבו ביקש ליציג את עצמו והוא 5.6.18. כמו כן, חומר החקירה נמסר לידי בשנית במועד ההוכחות שהתקיים ביום 15.1.19 וה הנאשם אישר שהומר החקירה כבר נמסר לו בעבר "ונמצא אצל בראש", כלשהו (פרוט' מיום 15.1.19, עמ' 17 ש' 18-26).

דין והכרעה

.10 הנני קובע כי המאשימה הוכיחה מעלה לכל ספק סביר כי הנאשם אכן ביצע את העבירה המוחשית לו בכתב האישום, וזאת לאור המשקל המצטבר של כל הראיות שלහן:

.א. ראשית, מעדותנו של נסראת: נסראת העיד בבית המשפט והבהיר שהוא משרת כמנהל אגף בבית מעצר ניצן ובמועד האירוע מושא כתב האישום, בשעת הספירה, נכנס לתא שבו שהה הנאשם חלק מהליך הספירה של האסירים. הנאשם שכב במיטה ולא עמד, וזאת בנגדו לנוהלי שב"ס. נסראת ביקש מה הנאשם לעמוד והaintם סירב, המשיך לישון והתכסה בשמייה. בתגובה, נסראת אחז בנתן ידו ועזר לו לעמוד וזאת על מנת לוודא שאין בעה בראשותית שמנועת ממנו מ לעמוד. מיד לאחר מכן, הנאשם חבט בנסראת במכת אגרוף בפניו ושניהם נפלו לרצפה. בהמשך, הנאשם בעט בנסראת וכן الآخرן נאלץ לקחת גז מדמייע על פניו ובמהמשך אסוי סיעע לנסראת להשתלט על הנאשם. כתוצאה לכך, נגרמו לנסראת חבלות בפניו ונשברו משקפיו

(פרוט' מיום 15.1.19, עמ' 19 ש' 25 - עמ' 20 ש' 32.)

ב. שנית, מעודתו של אס': אס' העיד שתחילת נסראת נכנס לתוך התא והוא עמד מאחוריו. נסראת ביקש מה הנאשם למקום, הנאשם סירב וכאשר נסראת אחז בכתפו על מנת להעמיד אותו ולWOODIA שאי בעיה רפואי שמנועו ממנו לעמוד, הנאשם נתן מכת אגרוף לכיוון פניו של נסראת, ובהמשך גם בעט בו ولكن נסראת התייז גז מדמייע לכיוון פניו של הנאשם. בנסיבות אלה, אס' סיע לנסראת להשולט על הנאשם ולאוזק אותו (פרוט' מיום 15.1.19, עמ' 18 ש' 4 - עמ' 19 ש' 9).

ג. שלישית, תמונה ודוח חבלה: סוהר בשם אנור סעד, ששימש כחובש בבית הסוהר, ערך דוח חבלה (ת/2) לגבי נסראת, וגם צילם את החבלות שעלו פניו (ת/1). ראו גם את עדותו של אנור סעד בפרוט' מיום 15.1.19, עמ' 24, ש' 6 - 23.

ד. רביעית, הודהתו של הנאשם: מה הנאשם נגבו שתי אמרות חז' ואשר בכל אחת מהן הודה בפה מלא בכר שנתן מכת אגרוף לנסראת, אך הכחיש שבעט בו. כמו כן, הנאשם ציין שהאגוף הגיע לנסראת בעקבות כך שהאחרון ביקש ממנו לעמוד לספרה, בעוד שה הנאשם אינו חייב לעמוד ואף לא היה יכול לעמוד עקב כך שנintel תרופות פסיכיאטריות (ת/3 ות/4). אומנם הנאשם לא חתם על אמרות החוץ שלו, אך גובה האמרות, י策ק אבישר העיד שתוכן האמרה נרשם על פי מה שנאמר על ידי הנאשם בפניו. יתר על כן, עדותו של הנאשם בבית המשפט הנאשם מסר גרסה דומה, ושגם לפיה הוא מודה בתקיפת נסראת (פרוט' מיום 15.1.19, עמ' 27 ש' 6 - 29).

11. למעשה, הנאשם טוען שהדרישה של נסראת ממנו לעמוד בעת הספרה, הייתה שלא כדין ולכן קמה הצדקה מביחינותו לחת לו אגרוף. טענה זו אין בה ממש ודינה להידחות. החובה שמוטלת על אסירים לעמוד בעת ספירת הבוקר בתוך התא ליד המיטה עולה בבירור מתחר פקודות שב"ס.

12. בסעיף 4(א) לפקודת נציבות של שירות בגין הסוהר שמספרה 04.10.00 ואשר עניינה "ספרת אסירים" (בתוכף מיום 1.5.02 ותאריך עדכון אחרון 3.6.09) (ת/7) נקבע כדלקמן:

" בעת ספירת בוקר, צהרים (מתיחס רק לאסירים הנמצאים בתא בעת הספרה) ולילה
יעמדו האסירים ליד מיטותיהם ולא ימצאו במקום אחר לרבות שירותים ומקלחת."

(ההדגשה שלי הייאש')

13. כמו כן, בפקודה מקומית מס' 70 ששייכת לבית מעצר מגן - ניצן מחודש נובמבר 2015 (ת/6) נקבע בפרק ג', סעיף 1, כדלקמן:

"הספרה תבוצע עפ"י העיקרון שכל אסיר/עצור שנספר נראה ונצפה בעין באופן פיזי.
אין לאפשר עמידה על מיטה עליונה, כל אסיר התא יעמוד ליד המיטות."

(ההדגשה שלי ה'איש')

14. יתר על כן, הנני קובע כי האזיה של נסراת בנאים על מנת להעמידו, הכל לפי נהלי שב"ס, הייתה כדין. נזכיר כאן את הוראות תקנה 20 לתקנות בתி הסוהר תשל"ח - 1978, אשר מורה כדלקמן:

"רשי סוהר להשתמש בכל האמצעים הסבירים, כולל שימוש בכוח להשלמת הסדר הטוב, להגנתו של סוהר או אסיר ולמניעת בריחתו של אסיר."

(ההדגשה שלי ה'איש')

15. הנאים טען שקיים מחדל חקירה מעצם בכך שלא הובאו מצלמות האבטחה מתוך התא. לאור הודאותו של הנאים בתקיפתו של נסראת, כפי שהסביר לעיל, נופלת מלאיה הטענה שיש להביא את הסרטון מתוך מצלמות האבטחה על מנת להוכיח את חפותו. מכל מקום, ומעבר לנדרש, יש לציין שנערך מזכיר על ידי השוטר יצחק אבישר ואשר לפיו ערך בירור עם "קמבל'ץ ניצן/ מגן" ומסר לו שאין מצלמות בתא ולכן האירוע מושע כתוב האישום אינו מתועד בסרטון אבטחה. בנוסף, נמסר לו כי "כעיקרון התאים לא מצולמים" (ת/5).

16. לאור כל האמור לעיל, הנני מרשים את הנאים בביטול עבירה של תקיפה עובד ציבור לפי סעיף 382(א) לחוק העונשין, תשל"ז-1977.

ניתנה והודעה היום י"ח אדר ב' תשע"ט, 25/03/2019 במעמד הנאים.